

ROSTISLAV KOŠŤÁL YOKKI JANA MAREK VIKTOR
ŠTÁFA RADKA, PANÍ ALENA A HALKA KUŠČYNSKÉ
VRABEC MILOSLAV ŠEBELA RUDOLF ZUKAL KAREL
MACURA STANISLAV SEDLÁČEK VLASTIMIL DVOŘÁK
ŠÍPOŠ HERBERT THIEL IMRICH WEBER RUDOLF
OMATUŠEK VÁCLAV VLACH DANIEL ŠPERL
NEZAŇMÁ NA PODEZDÍVCE FRANTIŠEK
NELA RYWIKOVÁ - PARMOVÁ
MICHAELA POSPÍŠILOVÁ
MARTIN SMÉKAL
JOSEF ODRÁŠKA
JIRÍ VOSEČEK
PAVLA HERZÁNOVÁ
VÍKTOR KONEČNÝ JIRÍ
HELBICH HANS GERT LAMBERS
MARKÉTA LUSKAČOVÁ PETR
HARUDA TEREZA SMETANOVÁ OTTO
RICHTEROVÁ RENATA MARCOLOVÁ VÁCLAV
ANĚŽKA A MIROSLAV KOVALOVI KAREL
OD SPŮŘÍTELNY DAGMAR BRŮNOVÁ PAVLA
DAGMAR HOCHOVÁ FRANTIŠEK ŘEZNÍČEK VÁCLAV

úterý 14. dubna 2015 od 17,30

vernisaž výstavy Dalibora Bednáře

OS Maryška

nám. T. G. Masaryka v Bohumíně

výstava potrvá do 18.6. 2015

otevřeno út a čt 15–18 hod.

MARŠKA

Dalibor Bednář nám přibližuje své známé i neznámé

S rozšiřováním technických možností fotografie a zpřístupňováním toho média doslova všem, jsme neustále a z různých stran zavalováni nekonečnými kvanty snímků většinou nám neznámých tváří. Portrétní fotografie se stává jedním z nejrozšířenějších žánrů. Čím tedy může fotograf v takové nadprodukcí snímků zaujmout oči zlostejněného obecnstva? Dalibor Bednář si ve své práci na výstavním souboru (Ne)známí zvolil koncepci systematického neformálního portrétování kulturních osobností. Soustředil se na věrné zachycení podoby, ale i osobitosti portrétovaných. V této své snaze o osobité portrétování kulturních osobností není mezi regionálními fotografy na Ostravsku osamocený, podobnými fotografickými aktivitami se zabývají také např. herec Emanuel Křenek (*1932) a fotograf výtvarník Miloš Polášek (*1939).

Portréty vytvořené Daliborem Bednářem jsou nearanžované, pořízené spontánně a jak lze soudit z výrazu fotografování, v přátelské atmosféře vzájemného porozumění. Tento atribut, spočívající v neokázalém zachycení vzájemného přátelského vztahu fotografa a portrétovaných osob, je všem vystaveným portrétům společný a představuje největší hodnotu těchto fotografií. Od momentky se autor propracoval k portrétům se závažnější obsahovou výpovědí s důrazem na výtvarné pojetí a přehledné kompoziční řešení. Nejedná se tedy o pouhé popisné, dokumentární snímky, byť jejich dokumentární hodnota je nesporná, protože někteří z portrétovaných již dnes bohužel nežijí [František Řezníček (1954 – 2007), Rudolf Zuko (1935-2010), Dagmar Hochová (1926-2012), Stanislav Sedláček (1930 - 2013), Rudolf Štafa (1925 – 2014)]. Prvotním popudem k se-stavení tohoto výstavního souboru a následném pokračování práce na jeho rozšiřování byl nálezkou portréty Františka Řezníčka pořízeného na přelomu let 2005-2006. Tento polozapomenutý portrét Daliboru Bednářovi připomněl, že jeho archiv obsahuje léty nasbírané množství portrétů výtvarníků, fotografů, sochařů a dalších tvůrčích osobností většinou z regionu Ostravska, které vytvořily jádro vystaveného souboru.

V osobě Dalibora Bednáře se propojují role zaníceného amatérského fotografa a neméně nadšeného organizátora řady pozoruhodných výtvarných a fotografických výstav. Když spolu s kolegou fotografem a přítelem Františkem Řezníčkem zahajovali v roce 2003 činnost Galerie G7 (činnost byla ukončena v létě 2013) asi netušili, jak početná bude řada vystavujících fotografů, malířů a sochařů, kteří měli možnost prezentovat svá díla v přívětivém prostředí této komorní galerie. Jako kurátor výstav se Dalibor Bednář setkával s mnoha autory a originálními osobnostmi a přitom samozřejmě nezapomínal na to, že je také fotografem a tak se jeho osobní archiv postupně rozrůstal o portréty jak renomovaných autorů, tak i autorů méně známých, nebo (ne)známých.

Martin Smékal, březen 2015

Soubor mých (ne)známých vzniká řadu let a - není uzavřen. Stále se setkávám s lidmi, kteří mne oslovují. Všechny chci zachytit svým objektivem a vytvořit tak subjektivní vjem o lidech, kteří mají a měli na mne vliv a jsou mi blízcí. Na některé musím čekat dlouho, i několik let. Jiné jsem již vyfotografovat nestihl. Někdy „protáhnou“ svými fotoaparáty několik desítek kinofilmů a nic, jindy je hned několik políček za sebou použitelných a přinášejí skvělé snímky. Pro mne, snad i pro ostatní. Při fotografování používám fotoaparáty Nikon, Nikkormat a Leica M6. Objektivy s pevnou ohniskovou vzdáleností od 28 do 200mm. Pověštinou černobílé filmy ILFORD HP5, na které jsem si zvykl. Při špatných světelných podmínkách rád sáhnu po filmu Kodak P 3200, ten dává krásné zrno. Soubor byl zvětšován v temné komoře v březnu 2015 v Rudné pod Pradědem na materiál FOMABROM.

Výstava probíhá u příležitosti 55.narozenin autora.

Významnější samostatné fotografické projekty:

- Evropa na dlani, 2001
- Jemné křivky těla, 2002
- Paříž, Paříž..., 2005
- Ostrava, 2007
- Krajiny vnitřní a vnější, 2007
- 8 snímků pro Františka, 2009
- Banát, 2010
- Markéta, 2011
- Tři na Ukrajině, 2012
- (ne) známí, 2012, 2015
- Lidé na pouti, 2013
- Ocelové město, 2014

www.fotobednar.cz